

Sygn. akt **V Ca 472/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Zbigniew Podedworny</i>
Sędziowie:	SO Beata Gutkowska (spr.) SR del. Izabela Gębala
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. S.**

przeciwko **(...) Związkowi (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W.

z dnia 11 października 2016 r., sygn. akt I C 1860/16

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) Związku (...) z siedzibą w W. na rzecz R. S. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. Akt V Ca 472/17

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 22 lipca 2015 r. R. S. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Związku (...) z siedzibą w W. kwoty 142,80 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 19 maja 2015 r. do dnia zapłaty a nadto kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

W odpowiedzi na pozew (...) Związek (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 11 października 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W. z asądził od (...) Związku (...) z siedzibą w W. na rzecz R. S. kwotę 136,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami

od dnia 19 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2016r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. S. zakupił bilet w cenie 49 zł na uczestnictwo w imprezie pod nazwą „(...) w W.”, organizowanej w dniu 18 kwietnia 2015 r. przez pozwanego (...) Związek (...) z siedzibą w W.. Tym samym, pomiędzy powodem a pozwanym doszło do zawarcia umowy na udostępnienie imprezy masowej.

Wyłącznym organizatorem imprezy masowej pod nazwą „(...) w W.” w dniu 18 kwietnia 2015 r. na Stadionie (...)w W. był pozwany.

Powód na stałe zamieszkuje w B.. Powód jest zagorzałym kibicem sportu żużlowego. Uczestnictwo w imprezie w dniu 18 kwietnia 2015 r. miało dla powoda szczególne znaczenie albowiem były to indywidualne mistrzostwa świata w żużlu.

W dniu 18 kwietnia 2015 r. od godziny 19:00 powód uczestniczył w imprezie organizowanej przez pozwanego. Z zaplanowanych zgodnie z regulaminem imprezy (...) 23 biegów, odbyło się 12 biegów, po czym zawody przerwano i po godzinie oczekiwania zakończono z uwagi na werdykt komisji zawodów. Widowisko było dla powoda nieatrakcyjne, czuł się zawiedziony organizacją. Zawody przeciągały się w czasie. Po ostatecznej decyzji komisji zwodów o przerwaniu i zakończeniu zawodów publiczność zgromadzona na trybunach Stadionu (...) w W. zaczęła gwizdać po czym część udała się do wyjść. Powód gdyby wiedział jak będą wyglądać zawody i ze skończą się na 12 wyścigu to nie przyjechałaby na tę imprezę.

Po zakończeniu imprezy, w nocy z dnia 18 kwietnia 2015 r. na dzień 19 kwietnia 2015 r. powód z uwagi na przedłużenie się zawodów musiał przenocować w W., z uwagi na brak środka transportu, którym mógłby wrócić do B. i poniósł z tego tytułu koszt w wysokości 40 zł. - nocleg w pokoju gościnnym (...). Ponadto powód poniósł koszty dojazdu z B. do W. i z powrotem w łącznej wysokości 53,80 zł.

W tak ustalonym stanie faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wprost wynika, że organizatorem imprezy masowej pod nazwą „(...)w W.” w dniu 18 kwietnia 2015 r. był pozwany (...) Związek (...) z siedzibą w W.. Potwierdza to złożone do akt sprawy zezwolenie o nr (...) wydane w dniu 10 kwietnia 2015 r. przez Prezydenta (...) W., na podstawie którego zezwolono pozwanemu na przeprowadzenie imprezy masowej pod ww. nazwą na terenie Stadionu (...) w W. w dniu 18 kwietnia 2015 r. w godzinach od 16:00 do 23:30.

Stosownie do treści art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Sąd Rejonowy stwierdził, iż pomiędzy powodem, będącym zarazem konsumentem w świetle art. 22⁽¹⁾k.c. i kibicem a pozwanym jako organizatorem imprezy masowej pod nazwą „(...) w W.”, z momentem zakupu biletu za cenę 49 zł doszło do skutecznego zawarcia umowy o udostępnienie imprezy masowej. Przedmiotowa umowa miała umożliwić powodowi osobiste uczestnictwo w imprezie organizowanej przez pozwanego w dniu 18 kwietnia 2015 r. na Stadionie (...) w W., natomiast pozwany organizator zobowiązany był m.in. do udostępnienia powyższej imprezy zgodnie z tą umową.

Nie ulega wątpliwości, że budowa oraz odpowiednie przygotowanie toru żużlowego, w tym wyposażenie go w odpowiedni działający i bezawaryjny sprzęt, należało do obowiązku pozwanego jak organizatora imprezy i były od niego zależne. W piśmiennictwie przyjmuje się, że przerwanie zawodów w sporcie żużlowy z przyczyn zależnych od

organizatora, np. z powodu nieodpowiedniego przygotowania toru powoduje jego odpowiedzialność. Gdyby zawody przerwał ulewny deszcz, sytuacja byłaby zupełnie inna, ponieważ jest ona niezależna od jakiegokolwiek podmiotu.

W ocenie Sądu Rejonowego zgodzić się należy z powodem, że w sprawie zaistniały okoliczności, które wskazują na odpowiedzialność odszkodowawczą kontraktową (art. 471 k.c.) pozwanego jako organizatora imprezy masowej Sąd ustalił, że pozwany w pewnej mierze nie wywiązał się z obowiązku, jaki niewątpliwie ciążył na nim z mocy umowy o udostępnienie imprezy zawartej z powodem.

Fakt, iż przepisy wewnętrzne w postaci złożonych do akt sprawy regulaminów pozwalały na przerwanie i zakończenie imprezy oraz uznanie jej za przeprowadzoną, nie może z góry świadczyć o należyтым wykonaniu zobowiązania na podstawie łączącej strony procesu umowy. Zdaniem Sądu zobowiązanie to zostało wykonane przez pozwanego częściowo, albowiem przedmiotową imprezę należało uznać za częściowo odbytą. Uznanie imprezy za odbytą według regulaminu (...) Federacji (...) jest równoznaczne z pełną realizacją programu imprezy w świetle umowy zawartej pomiędzy powodem a pozwanym.

Sposób przeprowadzenia zawodów żużlowych w dniu 18 kwietnia 2015 r. został określony m.in. w pkt 077.8-077.9 Regulaminu (...) Federacji (...). Spotkanie miało składać się z 23 biegów, w tym główne wydarzenie obejmowało 20 biegów (biegi od 1 do 20), półfinał obejmował 2 biegi (bieg od 21 do 22) oraz wielki finał (bieg 23). Po 20 biegu, miała nastąpić klasyfikacja pośrednia od 1 do 18 według sumy punktów jakie każdy zawodnik zdobył podczas turnieju głównego. 8 najlepszych zawodników z głównego wydarzenia (klasyfikacja pośrednia) miała zakwalifikować się do półfinałów. Zwycięzca i drugi zawodnik w każdym półfinale miał kwalifikować się do wielkiego finału. Zawodnicy 4, 6, i 7 w klasyfikacji pośredniej będą brać udział w pierwszym półfinale (bieg nr 21), bo zawodnicy 2, 3, 5 i 8 w klasyfikacji pośredniej wezmą udział w półfinale nr (bieg 22). Pozycje 1-4 w końcowej klasyfikacji będą zgodne z wynikiem. Wszystkie biegi miały odbywać się punktualnie o godzinie określonej w regulaminie uzupełniającym zwanym S.R. i w sposób zgodny z kodeksem sportowym. Suma punktów wyścigu zdobyta przez każdego zawodnika podczas całego zdarzenia (biegi od 1 do 23) miała zostać zapisana jako punkty (...) w klasyfikacji generalnej Mistrzostw Świata. Ceremonia wręczenia nagród odbywa się natychmiast po zakończeniu ostatniego biegu. Zawodnicy mieli być przygotowani do ceremonii bez opóźnień natychmiast po ostatnim biegu.

Zawarta z pozwanym umowa zapewniała powodowi udział we wszystkich częściach wymienionych ww. regulaminie. Tymczasem bezspornie rywalizacja podczas organizowanej przez pozwanego imprezy zakończyła się już po 12 biegu, a więc zasadniczo nie odbyło się 11 biegów, jednakże już po 2 - 3 biegu pojawiły się przeszkody w przeprowadzeniu sprawnie kolejnych wyścigów.

Wbrew zapatrywaniom pozwanego, przyczyną przerwania i zakończenia imprezy nie była decyzja niezależnej komisji zawodów, lecz sam stan toru żużlowego, który powodował zagrożenie bezpieczeństwa życia i zdrowia zawodników biorących udział w biegach Sąd Rejonowy stwierdził, że przyczyną przerwania zawodów oraz ich niezaplanowanego przerwania i zakończenia było nienależyte przygotowanie toru żużlowego, na którym odbywały się biegi zawodników a także awaria sprzętu. Przyczyna ta, w świetle powyższych rozważań oraz stanowiska doktryny była zależna od pozwanego jako organizatora imprezy. Sama decyzja komisji zawodów była wyłącznie skutkiem zaniechań pozwanego a nie ich przyczyną. Jednocześnie pozwany nie wykazał swych twierdzeń zawartych w odpowiedzi na pozew, iż przyczyną przerwania oraz zakończenia zawodów była okoliczność zewnętrzna, niezależna od niego. Prezentowana przez pozwanego próba przerzucenia na komisję zawodów odpowiedzialności za nienależyte wykonanie umowy okazała się całkowicie bezzasadna.

Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż kwestie związane z ewentualnym niewywiązaniem się bądź nieprawidłowym wykonaniem umowy o budowę toru żużlowego na przedmiotową imprezę mogą być przedmiotem wzajemnych roszczeń wyłącznie pomiędzy pozwanym jako organizatorem a duńską spółką (...) z siedzibą w S. - podmiotem profesjonalnie zajmującym się budową torów żużlowych (art. 230 k.p.c.), a w konsekwencji nie mogą wyłączać odpowiedzialności odszkodowawczej (art. 471 k.c.) pozwanego względem powoda na podstawie umowy udostępnienie imprezy. Wzajemne rozliczenia pomiędzy pozwanym a ww. podmiotem trzecim są wewnętrzną sprawą organizatora

imprezy, która w istocie nie ma znaczenia dla powoda jako konsumenta i kibica. W tym miejscu należy bowiem mieć na względzie przepis art. 474 zd. 1 k.c, zgodnie z którym dłużnik odpowiedzialny jest jak za własne działanie lub zaniechanie za działania i zaniechania osób, z których pomocą zobowiązanie wykonywa, jak również osób, którym wykonanie zobowiązania powierza. Powołany przepis przewiduje to, że dłużnik odpowiada jak za własne działania lub zaniechania, z reguły więc wtedy, gdy osobom trzecim będzie można przypisać winę (domniemaną na podstawie art. 471 k.c.) polegającą na niezachowaniu należytej staranności (art. 472 k.c). W rezultacie prowadzi to do zaostrzenia odpowiedzialności dłużnika, która ukształtowana została w przedmiotowym przepisie na zasadzie ryzyka, wskutek czego dłużnik sam nie może uchylić się od odpowiedzialności, powołując się na brak winy po swojej stronie, zwłaszcza wskazując, że dołożył należytej staranności przy wyborze osoby lub w sprawowaniu nadzoru nad wykonywaniem przez nią zobowiązania. W tym stanie rzeczy, podjęte przez pozwanego próby ponownego już przerzucenia odpowiedzialności za nienależyte wykonanie umowy o udostępnienie imprezy na podmiot odpowiedzialny za budowę i przygotowanie toru żużlowego na tę konkretną imprezę jest bezzasadna zaś przyjęta w tym zakresie na potrzeby procesu linia obrony pozwanego chybiona.

Z tej racji powód słusznie dochodzi zwrotu pieniędzy za cenę biletu oraz kosztów związanych z uczestnictwem w imprezie organizowanej przez pozwanego. Skoro zawody w dniu 18 kwietnia 2015 r. zostały przerwane oraz zakończone mniej więcej w połowie, tj. po 12 biegu, jednakże już po 2 - 3 biegu zawodnicy z uwagi na psujący się tor zaczęli jeździć niepewnie, zaczęli protestować zatem powodowi przysługuje zwrot prawie całej ceny biletu na wstęp na imprezę, za wyjątkiem ceny za 3 biegi. W ocenie Sądu zawody odbyły się w 13 % tj 3 biegi z 23 stąd zasadnym było zasądzenie 87 % ceny biletu wynoszącej 42,63 zł (49 x87%). Sąd doszedł do przekonania, iż dalej idące żądanie w tym zakresie jest niezasadne i podlegało oddaleniu. Zwrot całości ceny uzasadniony byłby wówczas, gdyby zaplanowana impreza w ogóle by się nie odbyła.

W ocenie Sądu Rejonowego powodowi przysługuje również zwrot kosztów noclegu w W. w kwocie 40 zł. Okoliczność poniesienia tego wydatku oraz jego wysokości potwierdza złożona do akt sprawy faktura. Pozwany nie kwestionował faktu noclegu powoda w W. oraz jego ceny. W ocenie Sądu również zasadnym jest żądanie zwrotu kosztów przyjazdu do W. jak i powrotu do miejsca zamieszkania powoda. Zdaniem Sądu pomiędzy szkodą a zdarzeniem sprawczym zachodzi adekwatny związek przyczynowy. Tak z przesłuchania powoda w charakterze strony, jak i z jego twierdzeń płynie jasny wniosek, iż powód specjalnie przyjechał do W. na imprezę organizowaną przez pozwanego i że nie zawarłby przedmiotowej umowy z pozwanym, gdyby wiedział, że zawody zaplanowane na dzień 18 kwietnia 2015 r. na Stadionie (...) zostaną rozegrane częściowo, zaś ich przebiegu będą towarzyszyły uporczywe długie przerwy oraz awarie sprzętu, które wywoływały u powoda, jak i innych kibiców zgromadzonych na imprezie, frustrację nieatrakcyjnym widowiskiem. Ponadto powód nie miał możliwości powrotu do B. w dniu 18 kwietnia 2015 r. z uwagi na późną porę zakończenia widowiska organizowanego przez pozwanego, które zakończyło się o nieplanowanej porze.

O żądaniu zasądzenia odsetek ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. W myśl tego przepisu wierzyciel ma prawo żądać odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez dłużnika. Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 19 maja 2015r. do dnia zapłaty. Zasądzone odsetki podlegały, ze względu na zmianę treści art. 481 k.c. rozbiciu na okresy do 31 grudnia 2015 r. i od 1 stycznia 2016 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 i obciążył pozwanego całością kosztów, z uwagi na wygranie przez powoda sprawy w 95,53%. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu 30zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej wraz z opłatą od pełnomocnictwa 137 zł i koszty dojazdu na rozprawę powoda jak i jego pełnomocnika w łącznej wysokości 124,72 zł.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł pozwany, zarzucając **zaskarżonemu wyrokowi:**

1) naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 471 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez ich błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie polegające na przypisaniu pozwanemu odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu rzekomo nienależytego wykonania zobowiązania wynikającego z zawartej pomiędzy stronami umowy na udostępnienie imprezy masowej (...) w W. i częściowe uwzględnienie powództwa w sytuacji, w której powód -pomimo

spoczywającego na nim ciężaru dowodu - nie wykazał treści zobowiązań pozwanego wynikających z wyżej opisanej umowy zawartej z pozwanym, których naruszenia pozwany miałby się dopuścić, .

2) naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 471 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie polegające na przypisaniu pozwanemu odpowiedzialności odszkodowawczej ex contractu w sytuacji, w której z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby pozwany nie wykonał lub nienależycie wykonał zobowiązanie wynikające z łączącej go z powodem umowy na udostępnienie imprezy masowej (...) w W.,

3) naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 5 ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2009r. nr 62, poz. 504 z późn. zm.) poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe przyjęcie, że pozwany nie spełnił wymogów dotyczących bezpieczeństwa wynikających z powyższego przepisu, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że (...) Związek (...) zgodnie ze zobowiązaniem wynikającym z zawartej z powodem umowy zapewnił mu udział w imprezie masowej i w żadnym jej momencie nie doszło w jakikolwiek sposób do zagrożenia bezpieczeństwa powoda, a stan techniczny wszelkich obiektów budowlanych wraz ze służącymi tym obiektom instalacjami i urządzeniami technicznymi, w szczególności przeciwpożarowymi i sanitarnymi, które zostały udostępnione powodowi jako uczestnikowi imprezy masowej, spełniał wszelkie wymogi bezpieczeństwa, a ponadto nie był w żaden sposób kwestionowany przez powoda,

4) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 k.p.c. które miało wpływ na treść orzeczenia wydanego w sprawie poprzez dokonanie błędnej i nielogicznej oceny zgromadzonego materiału dowodowego poprzez błędne ustalenie, jakoby w trakcie imprezy organizowanej przez pozwanego odbyła się zbyt mała liczba biegów w stosunku do liczby biegów wymaganej, wskutek oparcia się wyłącznie na brzmieniu punktów 077.8-077.9 Regulaminu (...) z jednoczesnym pomięciem regulacji zawartych w pkt 077.1.4.1.1. i 077.1.4.1.2 tego regulaminu. Wbrew ustaleniom Sądu regulamin uznaje za prawidłowo i skutecznie rozegrane zawody, jeżeli liczba biegów wynosi 12 lub więcej, jak to właśnie miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Pozwany wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części poprzez oddalenie powództwa w całości,
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podzielił w całości ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, które mają oparcie w należycie zebranych w sprawie i właściwie ocenionym materiale dowodowym.

W pierwszym rzędzie należało odnieść się do zarzutów naruszenia przepisów postępowania, ponieważ dopiero prawidłowo ustalony stan faktyczny umożliwia właściwe zastosowanie prawa materialnego.

Za nietrafny Sąd drugiej instancji uznał zarzut naruszenia

art. 233 § 1 k.p.c. W literaturze i orzecznictwie ugruntowane jest bowiem stanowisko, że dla skuteczności tego zarzutu konieczne jest wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie Sądu. W szczególności strona skarżąca powinna wskazać, jakie kryteria oceny naruszył Sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2006 r., sygn. akt VI ACa 567/06, LEX nr 558390). Skarżący może podnosić, posługując się argumentami juredycznymi, że Sąd rażąco naruszył zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, a uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2004 r., sygn. akt II CK 369/03, LEX nr 174131).

W wywiedzionej apelacji pozwany powinien był zatem wykazać, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, ponieważ tylko takie uchybienie może być przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Samo zaś przekonanie strony o innej niż przyjął Sąd wadze poszczególnych dowodów i odmiennej ich ocenie niż ocena Sądu nie jest w tym zakresie wystarczające (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 października 2012 r., sygn. akt I ACa 209/12, LEX nr 1223145). Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie prawidłowo ustalił, że podczas imprezy sportowej odbyć się miały 23 biegi, zaś miejsce miało jedynie 12. Bez znaczenia dla roszczenia powoda jest fakt, że zawody nie były unieważnione z uwagi na brzmienie pkt 077.1 .4.1.1. i 077.1 .4.1.2 Regulaminu (...). Choć formalnie zawody zostały ukończone w sposób regulaminowy, to nie ulega wątpliwości – co z resztą przyznał sam pozwany – że ukończyły się one przedwcześnie z uwagi na decyzję wyznaczone przez (...) Jury Zawodów o ich zakończeniu z uwagi na zagrożenie bezpieczeństwa zawodników, spowodowane stanem toru żuźlowego. Za ten zaś stan odpowiadał organizator, którym – jak wykazał powód – był właśnie pozwany. Innymi słowy, gdyby pozwany w sposób należyty przygotował teren Stadionu (...) do zawodów, które miały się na nim odbyć, nie byłoby potrzeby skracania biegów z 23 do 12, a powód mógłby uczestniczyć w imprezie w takim wymiarze, w jakim była zaplanowana i reklamowana. Możliwość ograniczenia zawodów, jaką daje ww. Regulamin, biorąc pod uwagę przyczynę skrócenia imprezy na gruncie niniejszej sprawy, tj. zawinione działanie pozwanego, nie sposób uznać za należyte wykonanie ciężącego na nim zobowiązania.

Sąd Okręgowy uznał zatem, że Sąd pierwszej instancji zgromadził w sprawie wyczerpujący materiał dowodowy i ocenił go w granicach określonych przepisem art. 233 k.p.c., a który stanowi podstawę także niniejszego rozstrzygnięcia. Zatem zarzuty podniesione w apelacji przez pozwaną dotyczące naruszenia przywołanego wyżej przepisu nie sposób było uznać za zasadne.

Z tych też względów nie sposób uznać za słuszne zarzuty naruszenia art. 471 k.c. w zw. art. 6 k.c., jak również art. 5 ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2009r. nr 62. poz. 504 z późn. zm.), które opierają się na założeniu, że organizator dopełnił w sposób należyty wszelkich obowiązków związanych z organizacją i przebiegiem imprezy. Wskazać należy, że odnosząc się do art. 5 ww. ustawy Sąd Rejonowy wskazał jedynie, że pozwany, jako organizator imprezy, odpowiedzialny był za stan toru żuźlowego i sprzęt niezbędny do obsługi sprzętu, a w obu przypadkach wystąpiły nieprawidłowości. Wbrew temu, co wskazuje pozwany w apelacji, Sąd Rejonowy nie uznał roszczenia powoda za zasadne z tego względu, że bezpieczeństwo powoda zostało zagrożone. W myśl wskazanego przepisu, pozwany, jako organizator imprezy, zobowiązany był do zapewnienia odpowiedniego stanu technicznego obiektów budowlanych, czego nie dokonał, o czym mowa była powyżej. Stan toru żuźlowego uniemożliwił przeprowadzenie zawodów w zaplanowanym wymiarze, i doprowadził do ograniczenia imprezy z 23 do 12 biegów. To zaś, w świetle art. 471 k.c. odczytywać należy jako nienależyte wykonane zobowiązania. Zakresu zobowiązania powoda, jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, należy upatrywać w pkt 077.8-077.9 Regulaminu, o którym mowa powyżej.

Z tych względów i na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. Koszty procesu Sąd ustalił w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c.